

Bijlage I behorende bij artikel Jan van Loo

Publicaties J.W. Paris

Eben-Haëzer, of honderdjarige gedachtenis van het overgaan der stad Hulst uit de macht van Spanje aan den staat der verenigde Nederlanden: Plegtiglyk gehouden den v. nov. MDCCXLV. en, by die gelegenheid, dankelyk erkend de Hulpe van God in vorige tyden, maar ook te gelyk aangewezen, in wat staat we ons tegenwoordig bevinden, en wat gedrag ons betaamt naar vereisch van tyden en zaken. In ene Redevoering op voornoemd Eeuwfeest uitgesproken door Johan Wilhelm Paris, predikant te Hulst. Middelburg, [1746] . Met een opdracht aan zijn vader Emanuel Philip Paris.

Nieuwejaars gift. Jezus, de waare zondaarsvriend, tot Opwekking van alle Zondaaren voor oog en gesteld: Lucas XV. vs. 1-7. Middelburg [z.j.]

‘Dissertatio ad locum JEREM. XXXI: 22. Nam Jehova novum creavit in terra: Femina circumdabit Virum, qua hypotheses Nic. Barkey, et pl. Rev. Aug. Lud Zachariae modeste examinantur, et nova vaticinium explicandi via panditur’. In: *Bibliotheca Hagana historico-philologico-theologica, ad continuationem Bibliothecae Bremensis novae constructa, classis primae, fasciculus primus, Amsterdam en Leiden 1768, 97-151.*

‘Ad verba EXOD. XX: 5, 6. Visitans iniquitatem patrum in filios, in tertianos immo quartanos, in eos, qui odie prosequuntur me: Exercens vero benignitatem in millia, qui diligunt me, & qui observant mandata mea, Dissertatio altera’. In: *Bibliotheca Hagana historico-philologico-theologica, ad continuationem Bibliothecae Bremensis novae constructa, classis secundae, fasciculus primus, Amsterdam en Leiden 1769, 1-39.*

‘Psychologische en Moralische Aanmerkingen over het verband van Verstand en Wille’. In: *Verhandelingen uitgegeven door het Zeeuwsch genootschap der wetenschappen te Vlissingen, deel 4, Middelburg 1775, 453-499.*

Nieuwjaarsgift, Jezus de waare zondaarsvriend, tot opwekking van alle zondaaren voor oog en gesteld: Lucas XV: 1-7. Nagevolgd uit het Hoogduitsch; met een voorbericht uitgegeven, door Jacobus Willemsen, Middelburg 1779.

Publicaties J. Cremer:

Tafel der heilige godgeleerdheid. 1763.

Gods engelen verblijd, maar zijn Zoon bedroefd; of redevoeringen over Luc. II:13, 14 en Matth. XXVI:36-46, met de gelijkkluidende Euangelie texten, met een aanhangsel, tegen het mede- of

beurtzingen van verheerlijkte mensen in het veld bij Bethlehem. Utrecht 1772. 2de uitga-ve, met de oude voorrede over Luc. II:1-3 en een nieuwe zeer nodige, over het werk zelve. Dordrecht 1775.

De Mozaïsche offerhanden in XII tafelen.. Middelburg 1792.

Redevoering over Luc. IV:13 en 14 en Matth. 26:36-46. Utrecht.

De vier Euangelische verhalen van Jezus lijden, sterven, begrafenis en opstanding tot een ge-bragt met aantekeningen. Middelburg 1796.

Bijlage II behorende bij artikel Jan van Loo Transcriptie Jeremias

f. [0] recto

Jeremias Hekel Spel in drie Bedrijven

zal Speels gewijs vertoond werden door de konst minnende
Jongheid van de Vlaamsche Rhetorica anders genaamd, het
gilde van de heilige Transfiguratie onderhouden, werdende
binnen de stad hulst in Vlaanderen;

te beginnen met den Eersten Pinksterdag van den,
Jaare 1776: en zoo vervolgens alle zondaagen en,
Heiligdaagen tot den laatsten dag van Augustus
ingeslooten

De vertoon plaats is binnen de Stad hulst,
in het oude Princen huis, daar den abt van
Duynen in de gevel Staat

quos Ego; sed motos praestas Componere fluctus
virgil...

f. [0] verso

vertoonders

Jeremias.	Schrift geleerde
Jacobus	Ampt genooten van Jeremias
Johannes	
Proserpina	huijsvrouw van Jeremias
Cornelis.	de Hoofdman.
Barnaba	Patroonen van het volte spel,
Casper Plijtrok	
Pieter Buskruijd	
willem scriba	
Jonker Benjamin.	Heiligen Neederdaalende uit de wolken
St. Sebastiaan	
St. Christoffel	
St. Joris	

f. j

**Jeremias Hekel Spel
in drie Bedrijven**

**Eerste Bedrijf
Eerste Toneel**

Proserpina en Jeremias

Proserpina

op Jeremias Studierkamer

Mijn waarde Egtgenoot: Ei laat mijn vriendelen [sic] weezen,
En onderhoud uw thans niet hinderen in 't leezen; zijt niet op
mij vergramd, daar ik uw studie stoor,
Ik smeeke werd dog niet boos en gun mij maar gehoor.

Jeremias zeer driftig

Ik wenschte dat gij was een uur ver uit mijn oogen,
wat heeft uw wederom tot deeze stap bewoogen, Gij
weet dat ik altijd op hals en krag beveel,
Te blijven hier van daan, ik lag met uw gestreel,
Scheer uw maar schilijk weg en laat mij dog met vrede,
Ik heb geen lust of tijd te luist'ren na uw reeden
Pak uw maar voort van hier;

Proserpina

zus, zus mijn Lieve Man

Gij weet hoe dat de drift uw Lighaam schaade kan;

f. 2

Hebt gij mijn Lieve schat het dan niet meer onthouên,
 Hoe boosheid onlangs uw zoo dikwils bloed deed spouwen.
 Het geen ik zeggen wil is gantsche geen ijd'le praat,
 Maar iets dat uw Persoon, uw Ampt en pligt aangaat,

Jeremias bedaarde?

Spreek dan, maar kort en goed, want ik moet nog studeeren
 En bovendien mijn Preek geheel van buiten leeren,
 En daarom haast uw wat,

Proserpina

ik heb ook niet lang tijd,
 want ik moet nog vloer gaan schrobben met de meid, En
 't koper en het Tin ook nog wat afgaan schuuren, want
 eerder kan ik niet gaan praten bij mijn buuren Hoort dan
 in 't kort de zaak, ik schrik dat ik 't verhaal, Dog ijd'ren
 teegens 't kwaad is 's Hemels zeege praal, gij weet mijn
 schatje lief, hoe g' uw hebt uit gelaaten, op Neer-lands
 Bededag, (Ach had het mogen baaten,) op t gruw'lijk
 volte spel, die vinding van de hel, Mijn dagt gij deed als
 doen uw zaaken wonder wel, schoon dat gij in 't gemeen
 het kaartspel konde noemen, Het was genoeg alleen het
 volte te verdoemen,
 maar al dat roepen en het dond'ren van uw stem, Heeft
 op dit Sodoma geen slot, geen vat nog klem, want ik heb
 zeedert van mijn vrienden weer vernoomen, Dat bij
 Cornelius de Hoofdman 't zaamen koomen, Piet
 Buskruid en zijn zoon, Kasplijtrok, Barnaba En t hoofd
 van die Partij wilhelmus Scriba

f. 3

Die over en de weer gestaadig 't zaam vergad'ren
om zelf op woensdag (ach het bloed stold mij in d'ad'ren,)
Met open vensters bij het uit gaan van de kerk;
Te speelen in 't Publijcq, is dat geen god loos werk

Jeremias

Mijn hoofd hair rijst om hoog, mijn Pruijk drijgd mij t'ontvallen,
wat boosheid heerscht niet al in deze vlaamsche wallen, Gelukkig
dorp aan Zee, gelukkig Duin en Strand,
Alwaar men nimmer zoo veel smert'lijke ondeugd vond,
De Hoer erij behoord gewisselijk tot de sonden,
Dog noit heb ik mijn Lief dat, kwaad daar in gevonden,
't geen in 't volte steekt, dat gruwelijke spel,
Js wis een kweekerij voor Duijvel en voor Hel,
Dog wat hier in gedaan, ik moet eens overleggen
of ik

Proserpina

Zwijg stil mijn lief ik heb nog meer te zeggen,
Canaar die trouwe meid wiens woord dog nimmer fault [sic],
En die mij alles wat' er omgaat steeds verhaalt,
heeft nog een gruwel stuk aan mij koomen vertellen, Niet
lang geleên, daar straks doen gij hebt hooren bellen, kwam
sij verbaast in huis, zij kwam hier uit de buurt,
Al waar men alles wat'er om gaat wel begluurd.
Jk had haar koffij en wat zuijker laten haalen
om 't Elff uren daar een kennis op't onthaalen
zij zei Juffrouw wat nieuws, ik vroeg waarin 't bestond,
hier op verhaalde zij en wel uit de Eerste mond,

f. 4

Hoe Casper Plijtrok met een Chais was uit gereeden,
 voorleeden zondag Na de middag en dat meede, zijn
 huisvrouw daar in was gezien en insg'lijks nog zijn
 Broeders vrouw, (het geen ik zeg is geen bedrog,) zij
 hebben voorts hun weg na steekenen genoomen, En
 nauwlijks waaren sij aldaar ter plaats gekoomen, of
 gingen in het spel het geen daar wierd vertoond,
 zie nu hoe dat dit volk den gods dienst smaad en hoond,

Jeremias

Wat goddelooser stuk 't geen gij hier komt 't ontvouwen,
 Jk zal hier, op mijn gal voor god eens uit gaan spouwen,
 wat monsters uit de Hel bewoone deeze stad, 't is of
 Belsebul hun Uitgelaaten had,
 Jk moet hier aanstonds mijn Collegaas overspreeken,
 En zien of wij dit ras den kop niet kunnen breeken,
 Jk kleede mij dus aan, schoon 'k ben van 't leezen moe,
 En als ik uit ben trekt de kamer deur wel toe,

Eerste Bedrijf
Tweede Toneel

Jeremias en Jacobus

Jeremias, aan Jacobus kamer deur kloppende,
 Mijn waarde Ampt genoot vergun mij in te treden,
 ik houw't nawelijks op de been, zoo schudden al mijn leeden

Jacobus

kom in Collaga [sic], zeg wat is er dog gebeurd
 daar moet iets weezen, want het scheidnd mij dat gij treurd,
 ont stel uw niet te veel, wil uw dog wat bedaaren,
 En wis voorsigtigheid met ijver 't zamen paaren;
 Wat is er van de zaak?

f. 5

Jeremias

Ach Lieve Ampt genoot

Jk verkoos veel liever op een Zaal'g[e] wijze de Dood dan dat ik bij dit volk nog lang zouw moeten wonen Moet men op deez 'mannier zijn trouwe Leeraars hoonen. Ach Jacob was ik maar gebleeven daar ik was, wat zat ik daar gerust aan Nereus Pekelplas, Daar was ik wel gesien, gelieft bij mijn gemeente, En hier veragt, bespot dat raakt mij tot 't gebeente,

Jacobus

Collega is uw dan ook eenig leed geschied
verhaal het mij, gij weet ik deel in uw verdriet.

Jeremias

of ik bestraf of niet uit Jeremias Zeeven
En ik den Predikstoel door mijn geweld doe beeven,
't is alles te vergeefs; het gruw'lijk volte rot,
Drijft met vermaaning en mijn ijver staag den spot,
Dat god'loos helsch gebroed, dat speeld, als uit gelaaten,
hun zondig volte spel bij na Publijcq op straaten
Des woensdags na de kerk in ieder eens gesigt, Mijn
vrouw en Meid die zijn 'er dikwils van ontstigt, Maar
dit is 't nog niet al, een Lidder Consistorie, Kas
Plijtrok schijnt er zelfs te maaken van een glorie, om
met godsdienstigheid te scheeren puur den gek Had ik
de vent maar hier ik sloeg hem voor zijn bek; want in
de plaats van op het Pinksterfeest te smeeken, De
gaven van gods geest als ruime water beeken,

f. 6

zoo gaat hij uit de stad een Paapsch Toneel spel zien,
 Tot schande van gods volk en alle vroomme liên,
 En neemt zijn Egt'genoot 'en broeders huijsvrouw meede,
 Kan dit Collega spreek door ons werden geleeden,
 Jk zie het aan uw oog dat gij 'er ook van ijst,
 Het best is dat men als met ving'ren op hun wijst,

Jacobus

Jk ben 'er ook zeer voor het kwade te bestraffen,
 Maar Jeremias Lief men laat ons dog maer blaffen,
 Men stoort' er sig niet aan en daarom waarde vriend,
 Jk weet niet dat gesmeel ter weereld ons diend,
 Wij komen ook te saam alleen daar niet van teemen,
 Men moet Collega Jan zien in den arm te neemen,
 En wil die meede, doen dan is'er goede raad,
 Dan zijn wij eens gesind en moog'lijk dat 't iets baad,
 Kom gaan wij 't zaam, bij hem en laat ons hem eens spreken,
 En vraagen of hij ook wil op het volte Preeken,
 En teegen 't Paapsch Toneel, dan zijn wij schoon gesnaard,
 En ook de ijver van ons drie en 't zaam gepaard,

Jeremias

Wel aan ik ben te vrêe, ik zal het woord wel voeren
 En tragt hem (soo' k kan) aan onsen Lijn te snoeren.

Eerste Bedrijf**Derde Toneel***Jeremias, Jacobus en Johannes**Johannes*

Collegaat [sic] zijt gegroet, ik hoop gij vaart nog wel
 gij ziet dat ik het thans ook nog al reed'lijk stel;

f. 7

Maar Jeremias vriend, hoe ziet gij zoo verwilderd;
 Mijn dunkt de woede staat op uw gezicht geschilderd
 wat hapert 'er dog aan; is't gisting in het bloed,
 Draagt zorg dat maar de drift geen kwaad aan 't lighaam doet,
 wat hebt gij op uw hart;

Jeremias

Hoe zouw mijn Bloed niet gisten,
 Daar al mijn ijver zugt tot nu zoo deerlijk miste, wij
 koomen hier Expres uw spreken van een zaak,
 waar door men opentlijk met ons thans steeks [sic] den draak,
 Met god en godsdienst spot en schijnt om niets te geeven, hoe
 zeer men Predikstoel door mijn gebaar ziet beeven, ik heb op
 den Bededag gelijk uw is bekent
 getoond hoe 't volte spel den Mensch ter hellemond, En
 nogtans moet ik tot mijn bitt're ziels smert hooren, Dat
 geen boedvaardigheid daar door nog is gebooren, uw
 zoonen Plijtrok en wilhelmus Scriba, Met Pieter
 Buskruijd en den oude Barnaba,
 verseld met hoofdman kees, volharden in het spêelen,
 van dat vervloekte spel, zouw uw dat niet verveelen,
 des woensdags na de kerk ten spijt van ons gezag, Kom
 toon dan nu met ons dat gij ook iets vermag, uw zoon
 Casparis is nog booven dien gereeden Twee uren van
 de stad, zijn dat geen booze zeeden, om op het
 Pinksterfeest een Paapsch Toneel te zien, In plaats van
 in de kerk sijn Schepper eer te bien, En even of het niet
 genoeg was om zig zelve, Tot zijn verdoemenis Een
 open graf te Delven

f. 8

zoo neemt hij zijne vrouw en zuster derwaards m e,
 Js dat geen Monsterwerk? zij gaan ook zijn b e, Nu
 is mijn ampgenoot Jacobus ook geraaden,
 Dat wij op hun ter deeg ons' gramschap moeten laaden,
 hij heeft reeds deez' gemeent' gedreigd [geknoei:] met zijn vertrek,
 schoon meenig van het volk denkt wat bruid ons die gek
 En seggen dat hij loopt: voor Elfhondert Ponden,
 word'er weer ligtelijk een ander Paap gevonden, wij
 moeten dus tot hun gaan spreken met geweld, Jan hun
 Persoon en naam diend zelfs te zijn gemeld, wij
 hoopen Broeder Jan dat g'ons hier in zult helpen, En
 in het openbaar met ons dit kwaad zult stelpen,

Johannis

Jk zouw zoo wel als gij het kwaade wederstaan,
 Maar seg mij eens wat word in t volte dog begaan,
 Dat gij met zoo veel Drift daar tegens uit kunt vaaren,
 Als of in boosheid niets dat spel kan evenaaren, wat
 steekt'er meer in dat, als in een ander spel, Kent gij
 het zoo precies, hoe weet gij dat zoo wel, Begaat men
 in t Piquet in t ombre en in 't Jassen, Dan minder
 zonder vriend of minder kwade passen, Beantwoord
 deeze vraag

Jeremias

Jk weet daar Juist niet van
 Genoeg is't dat dit spel hier in 't meeste veld steeds wan,
 En dus moet het ook met meer ijver zijn bestreedden,
 En door de geest lijkheid volstrekt niet zijn geleeden,
 Daar zijn ook Namen in Barbaars en sonder zin
 Hoor Broeder Jan daar sit volstrekt de Duivel in;

f. 9

wat wil Ruade dog in 't woortje volte zeggen,
Als Duyvels Naamen die ik wel niet uit kan leggen;
Maar egter zijn god'loos en moeten zijn geweerd;
Toon dan dat gij met ons gods zaak en eer waardeert,

Johannes

't Bevorderen van gods zaak is d'eerste myner pligten;
zoo lang ik leef sal ik aan uw daar in niet zwigten,
Maar mij bespottelijk te maaken op den stoel,
Js iets waar voor ik vrind de minste lust niet voel, Gij
spot al dikwils man met Romens kerk Dienaaren, Maar
weet gij wel dat gij hun Juist zult eevenaaren, wanneer
gij scheld en raast en tierd met groot geweld, geloof mij
daar door word de zondaar niet geveld,
'k heb ses en dertig Jaar godswoord hier reeds verkondigt,
En mij soo ver ik weet nooit in mijn Ampt bezondigt,
Jk heb de kudde Gods met ijver staag geweid,
En 't Evangelium gepredikt met veel vlijt,
Jk heb dikwils vrugt gedaan met leeren en vermaanen,
Maar nooijt tot spotternij den weg mēe helpen baanen,
Door zotte temerij en woorden sonder klem, waartoe gij
week'lijks schijnt te leene uwe stem,
wat is't belagelijk op 't volte staag te smeelen,
Geloof gij niet dat elk die gekheid moet verveelen,
Collega hoor gij preekt gestaadig onsen val,
uit Jeremias maar het heeft nog slot nog wal, hoe
kund gij t volte dog op uwen text toepassen,
waarom ook 't ombre niet, of 't oude Klaverjassen
zie den Propheet maar in En gij zult klaarlijk zien
Dat men het volte spel daar nooit op kan bediën,

f. 10

Daar word van diefstal en van hoererij gesproken,
 van overspel en van de vreemde goôn te rooken, En
 dier gelijke meer maar van geen tijt verdrijf gelijk
 het volte is het geen niets heeft om 't lijf; wilt gij uw
 pligt voldoen, bestraft de zelve zonden, Die de
 Propheet bedoeld, bestraft de vuile monden, Die
 agter klappen steeds en steelen 's Naastens eer, ga
 deeze laster van uw eijgen huijs te keer, De zalige
 Everard en andere ampt genooten,
 Die reeds gestorven sijn die heeft het noit verdooten,
 Het kwaad te wederstaan, maar noit kwam uit hun mond,
 Jets't geen een Predikant ooit dwaas of gekkelyk stond,
 'k raade uw dan vriendelyk af het volte te verdoemen,
 Dit is te haat'lyk en baard niets dan bitterheid,
 't is teegen Christus Leer als men Publijcq verwijt,
 Jk prijs niet dat men op een kerkdag gaat speelen,
 En de Eerste Pinkster dag in twee gaat verdeelen,
 De helft voor de kerk, de helft voor 't Toneel, Die
 dag is zekerlyk daartoe alveel te eêl,
 Dog egter past het niet voor monsters uitte schelde,
 de geen die zulks doen en haast hun Naam te melden,
 vind gij dit goddeloos bestraft hen aan hun huijs,
 Maar maakt daar nimmer van een haat'lyk kerk gedruis;
 gij zelfs vermaand het volk zagtmoedigheid te eeren,
 Hoe kunnen se ooit die deugd uit s'leeraards voorbeeld leeren;
 Als gij gestadig raast en bulderd op den stoel,
 En uw kwaadaardig maakt en houd een groot gewoel, Jk
 moet aan uw mijn vriend zagt sinnigheid aan pryzen, het
 schelden en getier past dwaaze maar geen wijzen Berist [sic]
 het heerschend kwaad van steeden en van Land, Maar doet
 het welbedagt en op een zagten trant,

f. 11

wil ook het volte spel daar niet meer ondertrekken, want
anders verdiend gij een Plaats in 't huijs der gekken,
Collega volgt deez' les, gij zult uw pligt voldoen, En
ijndelijk krijgt gij weer uw eer en oud fatzoen.

Jeremias

De Raad die gij mij geeft zal ik volstrekt nooit volgen,
Al moest de gantsche stad op mij staag zijn verbolgen,
Daar zijn'er nog wel die 'k behage met mijn Preek, Zoo
wel des zondags als des woensdags in de week, om nu
van anderen op heeden maar te zwijgen,
gij zult mijn Barrebier nooit op uw zijde krijgen,
Hij is een man geensints diep sinnig van verstand,
Maar bitter gereformeerd, en dat is regte trand, Die
dom en ongeleerd een jeder zal verdoemen,
Als hij sig maar niet wil na 't dortsch sijnode noemen
Deeze is regt in sijn schik als ik het volte doem, van
hem en sijn gelijk verwacht ik lof en roem;
Jk zal steeds voortgaan met dit spel te gaan bestrijden,
Al was het dat ik nog zoo veel daar voor moest lijden,
Jk Preek niet voor de eerste rang, maar wel voor alle man,
En ben thans ook zoo ver als ik ooit koomen kan, 'k beloof
ik zal eens op aanstaande dag des Heeren,
Die Paapsch schouwburg liefd' voor goed wat afgaan smeerem,
'k zal die daar zijn geweest of 't uw is lief of leed, voor
monsters schelden zoo dat elk een het weet,

f. 12

Johannes

't is mij om 't even vriend wat gij wilt doen of laten,
 Maar weez 'versekerd uw gesmeel zal dog niet baaten,
 Men lagt met uw getier en al uw rasernij,
 Te regt zoo ik geloof, denk niet dat ik uw vlij,
 En gij moogt van gods geest wel waarlijk melding maaken,
 Js 't die mijn goede man die uw zoo heeft doen blaaken,
 In een verkeerde drift ontblood van zuur en zout,
 Tegen het Christen dom dat Romens wetten hout,
 Die geeft heeft nooit geleerd zijn Naasten uit te schelden,
 En van het bitterwoord van Paapsch of geus te melden,
 Maar tot verdraagszaamheid en zagt heid aan gespoord,
 Die 'k ieder aan prijs, die mijne Preeken hoord,
 Dog 'k weet mijn goede raad zal nimmer op uw klemmen,
 uw passie is te groot gij kunt se niet betemmen,
 Jk voeg die uw dan toe mijn Lieve Ampt genoot, mijn
 waarde Jacob, uw verstand is veel te groot, Dat dat een
 dwase drift uw ooit zoo zoud vervoeren; Jk hoop niet
 dat gij ook op 't volte spel zult loeren, of op het
 Paapsch Toneel (zoo als Collega 't noemdt;) En'tgeen
 door hem tot in den afgrond werd gedoemd,

Jacobus

Jk zal Johannes uwe trouwe lessen volgen,
 Al was Jeremias nog zoo boos en zoo verbolgen gij hebt
 gelijk mijn vriend de stoel is veel te eël, voor 't volte
 spel en voor het schouwburg of Toneel Jk zal 't geen
 zondig is, int algemeen bestraffen [sic] maar nooit bij
 zonderlijk mijn naaten, aangaan blaffen, volg ook deez'
 goede raad Jeremias gij zult zien, Dat dan uw vijand
 zelf uw liefde en er zal bien,

Jeremias driftig

Neen Ampt genoten neen, ik blijf op t volte Kijven,
en op het paapsch Toneel al souwer niemand blyven,
Ja zelfs al wilde men de kerk geheel uit gaan
Het moet 'er door al zouw het onderst' booven staan

Einde van het Eerste Bedrijf.

f. 13

Tweede Bedrijf

Eerste Toneel

Casper Plijtrok en Willem Scriba

Casper Plijtrok

wat dunkt uw broederlief moet men dit zoo verdraagen,
moet men zig van een Paap zoo duivels laten Plaagen,
Gij hebt gehoord het geen Jeremias heeft gezegt, En hoe
en zijn gantsch geteem op ons is uit gelegd,
Gij hebt gehoord hoe dat de kaarel heeft gescholden,
En dat het uwe vrouw bij zonder heeft gegolden,
Zij is benefens mij en mijne egt genoot,
Een Monster der Natuur in goddeloosheid Dood, Mij
dunkt wij kunnen dit niet ongemerkt passeeren, wij
moeten deez' Sinjeurs zijn zot gekijf af leeren, Had
hij 't op 't algemeen zijn mal geraas gepast,
'k zouw denken 't is een gek hij praat gelijkt een kwast,
En zouw aan zijn getier mij in 't geheel niet stooren,
Maar nu hij ons alleen publijcq heeft uit verkooren, om
alles wat hem voor sijn mond komt uit te slaan,
Js mijn geduld ten end' het moet êr anders gaan, want
niemand buijten ons heeft Joris gaan bezoeken, op de
eerste Pinksterdag, ik zag in alle hoeken, Maar
niemand hoegenaamd, vond ik êr uit de stad, Dus
heeft hij 't Personeel alleen op ons gehad,
Jk zou, mij wel eens bij de Magistraat aan melden,
En vragen van die snaak voldoening voor zijn schelden,
Meschien kreigt hij dan op zijn Neus een frisse bril,
En zeekerlijk houd hij zijn snater dan wel stil,
wat geeft gij mij voor raad

Willem Scriba

Ik zouw dat niet beginnen

Jk zouw hem zijn mal geklap ten einde laten spinnen,

Jk denk niet dat hij ´t meer zal doen soo lang hij leeft,

Hij ziet wel dat geen mensch om zijn gekeijf iets geeft,

f. 14

Maar hij mag waarlijk wel van Monster dieren spreken,
 hij mag het zelfs zijn, want dat is wel gebleeken, Doen hij
 zijn Eijgen schaar verliet voor langen tijd,
 om tot een simpel heer te wenden al zijn vlijt,
 wanneer hij was van huis voor meer dan twaalf weeken,
 En eenen proponent voor ons soo lang liet Preeken,
 Die zestig gulden trok voor elk gek sermoen,
 (waarachtig als ik kon, ik zouw 't voor minder doen,)

En schoon hij maanden lang van hier is weg gebleeven,
 men zoude dit versuim gemakkelijk vergeeven,
 Indien maar deeze daad opregt'lijk was geschied,
 En een omstandigheid hem daar in niet verriet,
 Jk meen had hij maar niet gesegt zijn s' beurs belangen;
 En in een troebele sloot een groote vis te vangen,
 In plaats van deezen man getrouw 'lijk bij te staan, En
 buiten Eijgen baat uit vriendschap ga^te slaan, Gij
 weet mijn broederlief doen hij is hier gekoomen, Dat
 al zijn meubelen in 't rouw te zaamen genoomen, geen
 hondert gulden zelfs in waarde konde doen, Zoo slegt
 was hun alooij, zoo oud was hun fatzoen,
 Een Paard 't geen was geblind, kon daar aan 't minst niet schaaden
 't was alles even slegt dat men uit 't schip ontleaden, Maar nu in
 teegen deel is al 't oud van kant,
 En 't geen'er thans ziet is van den Nieuwsten trand, zeg
 mij dog waar uit zouw dit alles zijn gesprooten, Indien
 een Duitse hulp door hem niet was genooten, Zeg hoe
 volbragt hij ooit die Timmering aan zijn Huis Had niet
 deez' Liefde pligt veroirsaaft Munten kruis, Gij weet
 dat al het geen hij aan dien heer verrigten, De stad en
 jeder een nood wendig moest ontstigte, zoo dra men
 zag dat niets als vuile eigen baat, De drijfveer was
 geweest van deeze fraije daad,
 Dat't hem niet waste doen deez braaven heer te helpen

f. 15

Maar wel zijn geld dorst en zijn gierigheid te stelpen,
Gij weet dat hij doen veel verloor van zijn Crediet,
Dit merkt hij klaar, en doet hem thans zeer veel verdriet
En om zig nu daar van op zijn manier te wreken,
zoo zoekt hij door zijn tong veel menschen thans te smeeken,
waar bij hij eerstijds nog al vrij wat in gand vond,
Maar daar hij wierd gebofd, zoo dra men rook de lont,
gij zelf was gewoon hem Hemel hoog te prijzen;
En hem veel vriendschap en beleefdheid te bewezen,
Jeremias was altijd bij uw de beste man,
En zeide m' iets van hem, gij trok het uw steeds aan,
gij was de eerste in hem alomme voor te spreken,
Hij was een Deugd saam mensch, gij zag nooit zijn gebreeken,
En of aan uw zeer klaar zijn Heersch zugt wierd beduid,
En zijn oploependhied, 't was alles mis gefluid,
Ter dier tijd was gij ook van zijne beste vrinden,
Hij kwam zeer dikwils uw en gij Jeremias vinden,
Maar zedert dat dit niet meer is gelijk voor heen,
zoo krijgt hij uw al m'êe eens bij het linker been,
gij hebt hem Broeder Lief nu hier door leeren kennen,
En moet uw ook met mij aan zijn gesmeel gewennen,
of blijft uit zijn gehoor, 't is niet de moeite waard,
Dat zijn gesnap aan ons de minste boosheid baard,
De geen die hij onlangs voor monster heeft gescholden,
Daar hoor ik wel niet bij en heeft mij niet gegolden,
want ik heb bij op Pinksterdag bij Joris niet geweest,
En dus kan ik niet m'êe geschoeid zijn op die leest,
Maar 't raasen op het spel 't geen volte werd geheeten,
En zondigheid van dien, zal ik 't niet ligt vergeeten;

f. 16

Niet om dat ik juist die Preek mij eenigsints aantrek,
 want zoo ik zulks ooit deed, dan was ik stapel gek,
 Maar om de onnoselheid van dit rampzalig tieren, 't is
 of hij de uit vaard van het volte spel wil vieren, En
 daarom heeft die man in't schelden soo veel smaak wel
 gun hem dat plaisier, en geef hem dat vermaak Al moet
 gij dit gekijf nog Duizendmaalen hooren, gij moet maar
 doen als ik, en uw er niet aan stooren, En ziet hij dat
 men sig niet kreund aan sijn geluid, Dan zwijd hij wis
 van zelf en al 't gesmeel is uit,

Casper Plijtrok

Broer Lief gij hebt gelijk, maar 't wil dog al wat zeggen,
 Als men een Predikant zijn text zoo uit hoort leggen,
 Dat Jeder voelt en tast dat hij uw heeft gemeend,
 En uw Persoon Publijcq alstot een voorbeeld leend,
 op zoo een wijze kan men alles wel verdraagen
 Als men zig ongestraf door de Cordons laat Jaagen,

willem Scriba

Dat kloppen dood geen seer al loopt gij hondert maal, Die
 slaagen treffen niet, houd uw maar als een paal, geloof mij
 gij kund nooit sijn trostheid meer verneed'ren Dan met
 uw gang te gaan, al laat gij van uw veed'ren Dat is dog
 immers niets, indien gij doet als ik, Dan krijgt de man
 voor ons gewisselijk een schrik,
 En zal wanneer hij ziet dat geen gekijf kan baaten,
 Dog eind'lijk zijn geteem en vaaren moeten laten,
 Maar als hij zag dat uw daar aan geleege leij,
 Dan had hij 't vergenoeg, dan was de kaarel blij,
 Dan zouw hij nog veel meer op uw sijn gal uit braaken,

f. 17

zoo dat de kansel wis door sijn getier zouw kraaken,
 Houd of gij't niet begrijpt, al maakt hij't nog zoo bont,
 En steld zijn praat gelijk met 't belaffen van een hond,
 Dan heeft hij nooit geen eêr van sijn geraas en smeelen,
 En 't zal hem op het laatst van zelfs wel verveelen,

Caspar Plijtrok

wel aan 'k doe wat gij zegt en volg hier in uw raad,
 Jeremias kijverij doet dan geen schâa of baad,

Tweede Bedrijf

Tweede Toneel

Cornelis de hoofdman, en Pieter Buskruid

Cornelis de hoofdman

Mijn Heer hoe vaard gij al, wat hebt gij 't druk met Tuinen
 Maar 't is zoo zand'ring [sic] of men was aan katwijksduinen
 Een reegentje was goed voor Akker vrugt en veld,

Pieter Buskruid

'k ben uw Dienaar mijn Heer hoe is 't met uw gesteld

Cornelis de Hoofdman

Zeer wel mijn Heer, ik en mijn kindertjes te zaamen,
 Zijn fris en zeer gezond, mijn dikke Piet bij naame,
 Berst bijnauit haar vel, zoo vet werd deeze Meid,
 Haar kleederen moeten staag, nog worden uit geleid,

Pieter Buskruid

Dat kan men duidelijk zien, 'k zag haar niet lang geleeden,
 op straat; maar ik versoek dat gij dog in wil treden,

Cornelis de hoofdman

Jk heb geen tijd mijn Heer, ik kwam alleen maar hier,
om uw te vragen of gij meede hebt plaisier, van deeze
avond een Partijtje volte te maaken,
bij mijn aan hujs en om een flesje Baaij te kraaken;
Mijn Buurman Barnaba die heb ik ook versogt, gij
weet hij lust m^êe wel een glaasje van dat vogt
'k heb willem Scriba en zijn br^ôer ook laten vraagen,
Zoo Een Poortijtje kan mij 't alles best behaagen

f.18

Pieter Buskruid

wat is't van daag voor dag ... in dien ik't niet heb mis,
 geloof ik waarlijk dat het heeden woensdag is,
 En dus een dag waar op men diend ter kerk te treden,
 gij hebt gehoord mijn heer hoe nog niet lang Geleeden,
 Jeremias heeft geseght hoe dat men op deez' dag,
 volstrekt geen volte hoe genaamd meer spelen mag,
 wat heeft hij doen gesmeeld, wat heeft hij afgegeeven,
 wat heeft hij't volte spel in 't al gemeen bekeeren,
 En daarom durve ik niet aan uw Rond uit gezegd, Meer
 spelen op die dag of ik word in Censuur gelegd,

Cornelis de Hoofdman

Gij zijt de regte man om daar voor bang te weezen,
 ik geloof dat gij voor den ban, zoo veel als ik zouw vreesen,
 zeg sopt gij mij mijn vriend, hoe heb ik het met uw, zeg aan
 Jeremias vrij, Monsieur baisez moncu,
 Jk Hoop dog niet mijn Heer, dat g'uw daar aan zult stooren,
 want deed gij dat maar eens dan was g'er mête gebooren,
 Daarom zoo doet als ik, toond dat g'er niet om geeft,
 En dat gij voor uw zelfs, niet voor een ander leeft,
 Jk heb Expres van daag de Heeren laten vraagen,
 om Jeremias en zijn wijf eens fris te plaagen,
 Dat Duivels vrouw mensch loerd af al wat 'er geschied,
 En haar kwaadsprekend hied spaard insgelijks niemand niet
 De gantsche stad verragt Jeremias bitse Preeken,
 Zijn Ampt genootte zelfs er niet veel goeds van spreken,
 En Daarom Pieter vriend volg altijd deeze les, speelt volte
 dat het kraakt dan krijgen wij redres,

Pieter Buskruid

wel aan 'k zal dan Mijn Heer, mij bij uw laten vinden,
 op voor waarde dat gij niet laat open staan de blinden,s
 En dat de raamptjes ook steeds blijven voor het Glas,

f. 19

want Proserpina komt gestaadig net van Pas,
verseld van haar Canaar om wel te spioneeren, En
ieder moet bij haar wat laten van zijn veeren,

Cornelis de Hoofdman

Jk zal om Uwent wil voldoen aan uw versoek,
Maar anders moesten vast de raamptjes in den hoek,
Jk zoude wel Expres de vengsters open setten, om dat
Jeremias eens ter deege konde letten,
want zoude men begaat, wanneer men volte speeld,
En wat voor ijd'le klap als dan onseooren streeld,
Maar wijl gij naar het schijnt hem zoo ver niet wilt tergen,
zoo zal ik vriendje Lief ons voor zijn blikkers bergen, En
wagten uw dan vast, maar kom dog niet te laat,

Pieter Buskruid

'k zal bij uw zijn zoo dra de klok vijff uren slaat,

Tweede bedrijf

Derde Toneel

*Cornelis de Hoofdman; Barnaba Pieter Buskruid
Willem ScRiba, en Casper Plijtrok*

Cornelis de Hoofdman

zijt wellekom Heeren kom laat ons nu maar beginnen,
van deezen avond wensch te ik wel wat geld te winnen,
'k zal vast de Kaart eens om gaan leggen na de lij, En
sien wie t' zamen speeld, vier boeren op een rij,
Jk zal met Barnaba en Piet met Willem speelen,
En cas Calefactor zijn

Casper Plijtrok

Dat zal mij niet verveelen,
Jk weet mijn pligt en sal eens schenken in het rond,
het volte spel begint men, met een natte mond

f. 20

zie daar mijn Heeren is een Glaasje van Couragie,
Al Calefactor mogt ik ook wel trekken gagie,

Cornelis de Hoofdman tegens Barnaba,
Ei maat let op uw spel ik toon eerst belle Bruid,
En Roep Ruade als die maar niet word gestuid,
Geef handjes Barna Lief, op Tafel is't Ruade,
Neen Heeren 't is wel zoo 't is waarlijk geen Cacade,
't is nu aan overschie, kom Calefactor hou,
'K moet drinken al wierd ik zoo vol als een Cartou,

Casper Plijtrok
Mijn Heeren 'k ben al klaar, wild nu in 't ronde klinken,
gij moet den Domine, van overschie niet drinken, want
die is reedslang weg, maar drinkt dan doet gij wel,
Jeremias den Pattron van 't nobele volte spel,

Casper Plijtrok, Cornelis de Hoofdman, Pieter Buskruid

Barnaba en Willem Scriba
Fiat kom aan Hoeze 'lang moet Jeremias leeven,
op dat wij nog veel stof, aan hem tot Preeken geven,

Pieter Buskruid tegen Willem scriba,
Dat is volte Maatje Lief, en aan den Leidschem [sic] Dam,
wat dunkt uw, dat men daar ook eens een glas op nam,

Barnaba
'K heb S[in] Andries, en zal niet eerder avanceeren,
voor dat gij ook mijn Draaij behoorlijk zult vereeren,

Willem Scriba
Dat is aan Woud en Brug, en dus aan 't laatste spel,
wat dit beduid, weet onse Calefactor wel;

f. 21

voorts werd' er omgelegd en de Partij en veranderen telkens
Van Maats tot na half Negen en men speelt en drinkt als vooren,

Barnaba

Mijn Heeren 't spel is Uit, en 't is na half Negen,
Nu is 't Tambour, ik hoop gij hebt daar dog niet teegen,

Cornelis de hoofdman

'K ben Calefactor dus vraag maar het geen gij wilt
uw dorst Mijn Heeren moet behoorlijk zijn gestilt

Barnaba

Het spel is nu gedaan, wild maar de lij op maaken,
ik win een bagatel, en dus geen groote zaaken

Willem Scriba

Mijn Heeren let wel op, de lij komt zeer wel uit
Nu nog een Glaasje van Danksegging voorbesluit

Barnaba

Neen vriend ik moet 'er nog een op de valreep zetten
De Hospes weet ik wel, zal mij dit niet beletten,
Daar is alvorens mijn sesdhalf voor de Meid
Mijn Heeren goede Nagt, Buur Kees zij dank gezeid

Einde van het Tweede Bedrijf

f. 22

Derde Bedrijf**Eerste Toneel***Jonker Benjamin en Pieter Buskruid**jonker Benjamin*

Mijn Heer ik kom thans hier om uwen Raad te vragen,
Hoe gij en ik mijn vriend ons dienen te gedragen,
De geestelijkheid na 't schijnd, die maaken een verbond,
om al te zeggen 't geen hun maar komt voor den mond,
wie beide zijn het Hoofd, van twee vermaarde gilden, Die
eertijds meenigmaal des vijands woede stilde, Tot steun
van s graafs gezag en zijn gedugte magt
En werden nae het schijnt van veele nu veragt,
Ik vraag uw of gij ook, den Luister wil bewaaren,
Van uwe Broederschap, K versoek wil uw verklaaren

Pieter Buskruid

Ja zekerlijk Mijn Heer, maar denk op't geen ik zeg,
De zaak daar gij van spreekt eischt tijt en overleg,
men moet maar stil ei zie, wat domp komt ons omringen,
Drie wolken daalen neer uit s'hemels hoge kringen,
verseld van stralen vuurs 't is alles Majesteit;
't geen zig aan't oog vertoond en louter Heerlijkheid,
De wolken trekken op en zijn 't gezigt onttoogen, De
aarde zelfs word van onder mij bewoogen,
Ik zie een nakend man met Pijlen gantsche Doorboord
hebt gij o Benjamin wel ooit zoo iets gehoord
Nog zie ik een groote Reus op't minst van twaalf voeten,
gekleed in zwarte Pij, wat of ons zal ontmoeten,
En boven dien een man in Ridderlijk gewaat,
gezeeten op een Paard heldhaftig van gelaat

f. 23

gewaapend met een Lans, met Schild, met Spier en Deegen
 Die voor geen dood of Hel na 't schijnt zou zijn verleegeen,
 Jk ben er van ontsteld en ga wat aan den kant
 Maar zus ... de naakte Man die wenkt mij met zijn hand,

Derde Bedrijf

Tweede Toneel

S[in]t Sebastiaan, S[in]t Cristoffel, S[in]t Joris, Pieter Buskruid
 en Jonker Benjamin

S[in]t Sebastiaan tegens Pieter Buskruid
 Mijn vriend 'k versoekt dat uw mijn konst [sic] niet wil ontstellen,
 Jk moet aan uw een zaak van veel gewigt vertellen,
 Jk ben de Martelaar de Heilige Sebastiaan
 om 't waar geloof gedood door diocletiaan,
 Mijn wonderen zijn bekend, de kerk heeft mij verheeven,
 En mijn gedagtenis een vasten dag gegeven, Jk ben bij na
 alom voor al in Nederland,
 geeerd van 't Christen volk, gij weet hoe dat mijn hand,
 Lotharius van Trier aan albert heeft gegeven,
 wel dertien hondert Jaar, na dat ik was uit 't leeven,
 Die thans te Brussel ongeschonden nog berust, en
 met eerbiedigheid van jeder werd gekust,
 Jk ben het tot wiens Eer in deeze Vlaamsche Landen,
 Een gilde is op geregt die voeren in hun handen, Een
 Boog en Pijl om mêe te schieten uit 't gezigt, want tot
 dat einde is deez' Broeder schap gestigt Die eertijds
 aan den graaf tot Lijf trawanten Strekte, Een velde
 overhoop die zijn gezag begekte,

f. 24

waar door zij dan ook met octrooijen zijn vereerd,
gelijk uit s'lands Cronijk door uw wel is geleerd,
En schoon deez' Stad en Land voor Frederik moest bukken
soo wil nog tans de staat mijn gilde niet verdrukken De voor
regten der stad die bleeven wel bewaard,
En t regt mijns broederschap voornamentlijk gespaard,
Zoo dat het Niemand past mijn volk aan te randen,
of met kwaad aardigheid te spreken tot hun schanden,
En wijl mij is bekend dat hier de geestlijkheid
zeer uit vaart tegen hun (kwanswijs met groote vlijt) En
uwe maaltijd durft een Duivels Tafel noemen, Ja al de
Leeden van de broederschap verdoemen, Zoo daal ik in
Persoon dus s'hemels hoogen Trans, om ringt met pragt
en praal en Luisterijke glas [sic], om uw als hoofdman
van mijn gilde te vermaanen, van nimmer toe te staan,
dat men een weg zou baanen, Tot nadeel van 't zelve of
van hun voor egt brief, Toon dat de schutterij aan uw is
veel te Lief,
hun Privilegien moet gij gestaag beschermen; Gij
moet in tegen spoed uw over hun ontfermen, En
waken tot hun roem tot eer van mijnen naam, dan
word uw lof verbreid op wieken van de faam

Pieter Buskruid

vergode Martelaar! Ik zal mijn pligt betragten, En
zorgen dat men uwen volk niet zal verragten,

f. 25

S[in], Christoffel

Jk wend mij jngelijks tot uw o Benjamin,
 versta eerst wie ik ben, al voorens ik begin,
 Jk ben Christophoris wiens staf men heeft zien bloeien,
 wiens hoofd met vuur gedekt nogthans niet konde gloeien,
 wiens lighaam eertijds op een ijser Ledikant Een zoete rust
 en slaap vooral mijn leeden vant,
 of schoon men onder mij een schrik'lijk vuur deed branden,
 De Pijlen gingen dwars en door, en door de handen,
 Des geen die op mij schoot en stuiten dus weerom,
 Door borst en oogen zelfs van hem die ik verwon,
 Dog ik heb door mijn bloed hem aanstonds weer genêezen,
 En hij was op een nieuw als uit den dood verreezen,
 'K ben tot een Heilig Mensch door kerk besluit verklaard
 En kom uit 't hemelhof op deeze laage aard
 De zelve redenen die Sebastiaan bewoogen, Die
 stel ik mede aan uw o Benjamin voorroogen, gij
 zijt insg'lijks het Hoofd van mijn Confrererie,
 Draag zorg dat men mij de schuldige agting bie,
 En wil voor geestlijkheid of wie het ook mag weezen, Als
 gij uw pligt voldoet dog in 't geheel niet vreezen, Bewaard
 het oud octrooij door Carel ons geleend, Die groote vorst
 die heeft het met ons wel gemeend, wil dus voor 't wel zijn
 van het gantsche gilde waaken, Dan zal men 't lasteren, op
 mijn Broederschap wel staaken

Jonker Benjamin

Jk zal o Hemels Man voldoen aan uw bevel,
 wanneer ik dat op volg zoo doe ik zeeker wel,

f. 26

S[in], Joris

voor 't last verschijn ik ook in deeze aardsch gewesten,
 Jk heb geduld gehad; mij dagt het was het beste[n],
 Dag [sic] zig een Hemeling aan 't ondermaansch niet kreund,
 En dus heb ik op mijne Ridders staag gesteund,
 Jk ben georgius in Asie gebooren
 Die van den HemelZelf eertijds ben uit verkooren,
 Jk was een oorlogs Held door dapperheid vermaard,
 Die Diocletiaan zijn Scepter heeft bewaard,
 Jk heb den Philistijn en Six zeer kloek bestreeden
 En eeuw'ge zuiverheid beloofd in al mijn leeden,
 Jk heb Margreta een doorlugtige Princes
 van 't magtig Baratun doen volgen Christus les,
 Met vorst en al het volk; Jk heb den Draak verslonden
 Een monster volfenijn als uit de Hel gesonden,
 Aan wie des Konings Telg tot voedsel was geschikt,
 En die het gantsche Rijk zeer deerlijk had verschrikt,
 En na ik was tot graaf en veld Heer trots verheeven,
 Meende ik in t Christendom gerust te kunnen leeven,
 Maar ik wierd op bevel van Diocletiaan,
 Die wreede Bloed Tijran geleevert aan Daciaan, om mijn
 geloof en god op t Plegtigst af te zweeren En tot het
 Heidendom en Duivels dienst te keeren, Schoon alles te
 vergeefs, Nadien Jk door s'hemels kragt, beleef bij het
 waar geloof, door s'keisers hof verragt, En schoon 'k
 gefolterd wierd door duisende Tormenten, En dat men
 vuur en staal mij in het lijf ging prenten, Schoon dat mijn
 lighaam wierd gemalen op een Rad, En ik gezet wierd in
 een vuil en duister gat,
 En schoon ik wierd zeer wreed geworpen in een ooven,
 Nogtans bad ik tot god en kreeg ook hulp van booven,
 De molen wierd (zoo dat een ieder was ontsteld,)
 Door 't vuur des Hemels en den Donder nêer geveld,
 Men deed mij schoenen aan van Gloeiend' ijsere plaaten,
 Dog deeze vinding kon aan Daciaan niets baaten

f. 27

want 't vuur wierd uit geblust, de gloed die wierd verdooft
En ik was vrij van smert, god zij daar voor geloofd, De
geesel slaagen konden mij int minst niet schaaden,
Hoe wel mijn Lighaam door een zerk steen wierd belaaaden,
De Toverkonsten en 't fenijn was zonder vrugt,
Men zag bij mijn geentraan men hoorde zelfs geen zugt,
Jk heb een afgods beeld des Tempels hoog verheeven,
van zijne nietigheid getuigenis doen geven,
De Tempel wierd vernield door Kragt van onsen god,
Die 't Heidendom versmaat, en Duivels dienst bespot,
En eindelijk wierd aan mij den mantel Kroon geschonken,
En Lidas Koningin mogt ook daar mede pronken,
wij beiden kreegen dus ons einde door het swaart,
En vlogen hemelwaards van deeze laage aard,
De vijf en twintigste van gras maand doet gedenken, Hoe
dat de Heer aan mij deez' Eerekrans kwam schenken, De
kerk voor 't waar geloof steeds waakzaam En vol Vlijt
Heeft deeze dag aan mijn gedagtenis toe geweidt,
Men heeft mij als een Held voor Christus kruis gemeente,
Altijd zeer hoog geschat; Ja zelfs mijn gebeente,
Het eenige dat van mij meer overig is op aard, werd zeer
zorg vuldig bij 't geloovig volk bewaard, wild gij de
Eerbied zien die men mij komt bewijzen, zoo zal ik uw
maar na het hof van Engeland wijsen, Jk was steeds de
Patroon van 't magtig Britsche Rijk Het geen in gantsch
Euroop' vind naauwelijks zijn gelijk Jk ben tot heeden
toe aldaar seer hoog verheeven,
De grootste Lords van 't Land mij zelf Tributen geeven,
Het Ridderlijk Cieraad de Blauwe Kouseband, voert ook
mijn beeltenis gevat in Diamant,
En in na volging van dit luisterijk ordens Teeken,

f. 28

zoo heeft men over al een ijver uit zien breeken,
om schutterijen vaste stigten op mijn Naam,
Tot tijt verdrijf en ook tot oeffening van 't Lighaam,
De Broederschap van hulst heeft over veele Eeuwen,
In 't veld en in hun stad gevogten gelijk Leeuwen,
Tot voordeel van den Graaf hun wettig opper Heer,
zij gingen s'vijands magt en kraGt en stout te Keer,
Gij beide zijn ook van mijn Confrerie twee Leeden,
Met wapens word' erthans voor mij niet meer gestreeden,
Maar ik beveel mijn zaak aan de getrouwighiad, [sic]
van ieder die mijn Naam en Ridderschap beleid,
Men heeft uw van dit jaar te Steekenen gaan vertoonen,
Mijn gantsche levensloop en hoe god wil beloonen,
Die geen die blijft getrouw aan waarheid en aan deugd,
Niet enkel en alleen tot dartelheid en vreugd,
Maar om het Christendom, in 't waar geloof te sterken,
En aan te spooren tot het doen van goede werken,
En tot standvastigheid in een vervolgingstijd,
Daartoe is mijn Persoon en voorbeeld voorgeleid,
Maar 'k heb onlangs met verontwaardiging vernoomen,
Hoe dat een geestlijk Man bij uw op stoel durf koomen,
En Lasterende geen die dit zijn koomen zien,
Als die G'als Monsters van godloosheid diend te vliên, Het
gaat voorwaar te ver, ziet eens hoe men mij hoonde, hij
noemd een Paapsch Toneel de Plaats die dit vertoonde,
Daar in mijn leevenstijd in 't gantsche Christendom, Geen
Twist maar een dragt was die alles overwon,

f. 29

Men kende doen nog Niet wat 't woordje Paaps beduide,
want alle bitterheid bij ons zeer kwalijk luidde,
En waarom moet ik dog dan werden aangerand, Door
woorden zonder klem en taal sonder verstand, Jk
geloof niet dat die Man, die mij nu durft begekken,
zijn Leeden zoo als ik zou op 't schavot Uitrekken, En
sterven Martelaar voor Christus en sijn saak, Indien
Eens een Tijran daar in schiep sijn vermaak, Daarom
mijn vrienden wil ik uw in Ernst versoeken, Dat gij
mijn Eer op houd, dan zullen in de boeken, van 't
laaste Nageslagt uw Namen zijn geroemd, En Joris
Marteldom zal niet meer zijn gedoemd.

Pieter Buskruid en jonker Benjamin

O Ridder die nu reeds de Hemel vreugt magt smaaken,
wij zullen voor uw Naam en schutterij steeds waaken

S[in]t, Sebastiaan, S[in]t, Christoffel en S[in]t, Jories
wij vliegen wederom na 't hemelsch gewest,
wij steunen op uw woord en wenschen uw het best,

Einde

